

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203956
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120203956.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v spore žalobcu: T. Š., W.. XX.X.XXXX, F. N.. W. XXXX/X, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, p r o t i žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024 o primerané finančné zadostučinenie vo výške 801,25 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 500 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.3.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 801,25 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8 Csp 170/2018 rozsudkom zo dňa 14.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Co 65/2019 zo dňa 23.5.2019 bol úspešný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom tieto rozhodnutia, nadobudli právoplatnosť dňa 19.6.2019. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Výšku primeraného finančného zadostučinenia vyčíslil ako polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor obohatiť. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním z 3.6.2020 v tom zmysle, že v podstate poprel, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalovaným a žalobcom neobsahuje povinné náležitosti. Nesúhlasil s výškou žalovaného primeraného finančného zadostučinenia. Navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

3. Písomným podaním z 19.6.2020 sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že spotrebiteľské právo je založené na myšlienke ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva. Spotrebiteľ nemusí dokazovať akúsi intenzitu, nakoľko to zo zákona nevyplýva. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je výška škodlivého následku. Dôvodil, že žalovaný ako keby stotožňoval legálne získanie finančných prostriedkov s nelegálnym bezdôvodným, obohatením. Konštatoval, že v vo finančnej satisfakcii je obsiahnutá aj satisfakcia morálna. Navrhol žalobe vyhovieť.

4. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili účastníci konania. Dokazovanie vykonal žalobou, rozhodnutiami všeobecných súdov označených stranami, vyjadreniami strán sporu ako aj ďalším spisovým materiálom.

7. Dňa 1.10.2020 tunajší súd vyhlásil pod č. k. 16 Csp 58/2020-38 rozsudok, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 801,25 eur a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a návrh žalobcu zamietol, majúc za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného žalobcovi nevznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, zmluva, ktorá bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k). V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacu prax súdov, poukázal tiež na to, že pri priznávaní finančného zadosťučinenia je potrebné výšku peňažnej formy posudzovať v závislosti od konkrétnych podmienok každého jednotlivého prípadu zo subjektívnych aj objektívnych hľadísk, pričom objektívnymi hľadiskami sú najmä závažnosť a intenzita protiprávneho konania, subjektívnymi hľadiskami sú miera zavinenia skutku, motív konania, okolnosti ako k protiprávnemu konaniu došlo, správanie sa škodcu vo vzťahu k upozorneniam a požiadavkám poškodeného. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 1Odon/45/1997. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal dôvodnosť výšky primeraného finančného zadosťučinenia žiadnymi subjektívnymi ani objektívnymi hľadiskami a preto jeho nárok považuje za neoprávnený v celej výške. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť nároku žalobcu vzhľadom na tvrdenú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, t.j. účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, žalobu mal zamietnuť v celom rozsahu.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podľa neho zaoberal všetkými relevantnými otázkami skutkového a právneho charakteru čím svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Podľa žalobcu jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. V základnom konaní, konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018, bolo jeho žalobe v celom rozsahu vyhovené. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 5Co/65/2019 z 23.05.2019 čím sa naplnili podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Rozhodnutia súdu v základnom konaní sú hmotnoprávnou podmienkou pre nárok na primerané finančné zadosťučinenie, z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako zo záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie ani rozširovať ani zužovať. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, z ktorých vyplýva, že priznané boli sumy finančného zadosťučinenia vo výške v akej bola v súvislosti s obohatením sa dodávateľa alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Mal za to, že je dôvodné prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania; žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešov ako súd odvolací uznesením zo dňa 25.3.2021 č. k. 9 CoCsp 2/2021-57 zrušil vyššie uvedený rozsudok s odôvodnením, že súd prvej inštancie a za postačujúce mal len zistenie, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018 bol žalobca s

nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný keďže disponuje právoplatným rozsudkom pre zmeškanie. Je tak zrejmé len to, že žalobca bol v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018 úspešný z dôvodu procesnej pasivity žalovaného, nie však to, ktoré konkrétne právo žalobcu ako spotrebiteľa malo byť porušené, nie je to v rozsudku uvedené a ako rozhodujúca skutočnosť to nie je uvedené ani v žalobe. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie podstatné predpoklady pre rozhodnutie o nároku, ktorý bol predmetom konania neobjasňuje, nie je tým preskúmateľné, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu. Zároveň odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania vec opätovne prejednať a rozhodnúť, posúdiť či sú splnené predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, posúdiť všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie a určiť ich význam vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku.

11. Po vrátení veci súd prvej inštancie doplnil dokazovanie oboznámením obsahu spisu od ostatného pojednávania, pričom zistil tento skutkový stav:

12. Rozsudkom Okresného súdu Prešov (pre zmeškanie) č. k. 8 Csp 170/2018-45 zo dňa 14.11.2018 v právnej veci žalobcu T. Š., W.. XX.X.XXXX proti žalovanému Poštová banka, a. s. súd rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.602,47 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie.

13. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. č. k. 5 Co 65/2019-69 zo dňa 23.5.2019 bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 8 Csp 170/2018-63 z 1.4.2019, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného na zrušenie vyššie uvedeného rozsudku pre zmeškanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.6.2019.

14. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

26. V prejednávanej veci však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

27. Žalobca musel aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa môže, ale aj nemusí, zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

28. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

29. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom súc viazaný jeho právnym názorom vyjadreným v zrušujúcom uznesení konštatuje, že po opätovnom prejednaní veci je nutné uviesť nasledovné:

30. Je nesporný úspech žalobcu v tzv. pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8 Csp 170/2018, v ktorom bol žalobca úspešný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.602,47 eur s prísl., vzhľadom na vydanie v tejto časti žaloby tzv. rozsudku pre zmeškanie. Zákonodarca neviaže úspech v tzv. základnom konaní len na aktivitu žalobu alebo naopak vylučujúcu pasivitu žalovaného, ako tomu bolo v tomto prípade. To, že sa žalovaný v tomto pôvodnom konaní nebránil, čoho dôsledkom bolo vydanie rozsudku pre zmeškanie v prospech žalobcu, nijako neznižuje úspech žalobcu v základnom konaní.

31. Tvrdenia žalovaného uvádzané v odvolaní voči pôvodnému rozsudku v tomto konaní týkajúce sa miery zavinenia skutku, intenzity protiprávneho konania, motívu a okolností, nie je možné považovať za právne účinnú obranu, nakoľko jedinou podmienkou práva na finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa, pričom zákonodarca okrem dosiahnutia úspechu nekumuluje k nemu žiadnu ďalšiu podmienku. Rovnako tak nie je predpokladaná alebo špecifikovaná výška intenzity protiprávneho konania dodávateľa voči spotrebiteľovi.

32. Súd prvej inštancie vzhľadom na to, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval na základe absencie zmluvných podmienok, bezdôvodne sumu 1.602,47 eur, ktorá bola žalobcovi právoplatne priznaná, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý mohol/musel riešiť podanou žalobou.

33. Súd prvej inštancie ďalej dôvodí, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak (hoci aj minoritne) funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí.

34. Je potrebné tiež akcentovať, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobcu (v kontraktáčnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní žalovaný (v kontraktáčnom procese veriteľa), kto porušil spotrebiteľské práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobca, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis. Úspešnosť žalobcu v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia nebola sporná, teda došlo k naplneniu hypotézy právnej normy viazanej na inštitút primeraného zadosťučinenia.

35. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, aj s ohľadom na právny názor vyslovený odvolacím súdom, za nutné korigovať výšku finančného zadosťučinenia na primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 500 eur, a to s ohľadom na zásah žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd preto priznal žalobcovi reflektujúcu zásadu primeranosti a spravodlivosti primerané zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv vo výške, ktorá predstavuje ani nie 50 % z už právoplatne priznaného bezdôvodného obohatenia v pôvodnom konaní.

36. Spôsobom vyššie uvedeným určenú výšku peňažného zadosťučinenia v sume 500 eur súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikať v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

37. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto bola zohľadnená a korigovaná aj výška priznaného finančného zadosťučinenia, ktorá závisí od úvahy súdu.

38. Nemožno opomenúť ani rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že minimálna výška primeraného finančného zadosťučinenia na to, aby bola odradzujúca pre dodávateľa by mala byť nad 50% sumy, o ktorú by chcel potenciálne dodávateľ spotrebiteľa pripraviť. V predmetnom konaní priznaná suma predstavuje ani nie 50 %, preto mal súd sumu 500 eur predstavujúcu primerané finančné zadosťučinenie za primeranú.

39. Napokon sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, aké konkrétne práva žalobcu boli porušené. Je potrebné zdôrazniť, že práva žalobcu boli bezpochyby porušené, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní, vo veci vydania bezdôvodného obohatenia. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. Netreba opomenúť ani to, že aj keď úspech žalobcu bol v pôvodnom konaní vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia výsledkom pasivity žalovaného, nemožno kvôli pasivite žalovaného prehliadať úspech žalobcu, hoc aj dosiahnutý prostredníctvom rozsudku pre zmeškanie. Napokon osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Spôsobilosť spôsobiť ujmu žalobcovi porušením práva žalovaným mal súd za nesporne preukázanú, keďže o vydaní bezdôvodného obohatenia bolo právoplatne rozhodnuté.

40. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.